

Nr 76.

Av herrar Staxäng och Carlsson i Bakeröd, om ökat anslag till avsättning till fonden för befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten.

I årets statsverksproposition (9:de h. t. p. 150, s. 234) har anslaget till Avsättning till fonden för befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten reducerats från 80 000 kronor för ettvarvt av de senaste tre budgetåren till 30 000 kronor för 1950/51. Till stöd för detta förslag har föredragande departementschefen anfört följande:

De understödslån, som hittills utlämnats, ha så gott som uteslutande gällt sillfiske vid Island. Detta fiske har numera för Sveriges del fått en sådan omfattning, att förutsättningarna för utlämnande av understödslån knappast kunna sägas vara uppfyllda, såvitt gäller dylikt fiske. Det statliga stöd, som kan erfordras åt sillfisket vid Island, bör vidare enligt min mening i fortsättningen lämnas i annan form än genom här ifrågavarande lån. Jag vill i detta sammanhang erinra om att ett svenskt bevakningsfartyg innevarande sommar under omkring sju veckor varit förlagt till fiskevattnen vid Island för att på olika sätt tillhandagå de svenska fiskarena. Jag ämnar senare hos Kungl. Maj:t hemställa, att proposition skall avlämnas till riksdagen om anvisande av medel för att möjliggöra utsändandet av ett sådant bevakningsfartyg även sommaren 1950.

Under nu angivna förhållanden kan enligt min mening ifrågavarande anslag sänkas med större belopp än det, som fiskeristyrelsen föreslagit. Med hänsyn till den behållning å fonden, som fanns vid ingången av innevarande budgetår, torde medelsbehovet under anslaget för nästa budgetår icke behöva beräknas till mer än 30 000 kronor.

Den reduktion av anslaget, som i enlighet med det anförda föreslås, innebär i själva verket, att den återstående medelsanvisningen blir så ringa, att någon understödsverksamhet till islandsfiskets befrämjande icke vidare kan bedrivas. I betraktande av att det måste vara ett svenskt statsintresse, att detta fiske vidmakthålles och såvitt möjligt utökas, måste det anses vara mycket olyckligt att nu eliminera det statsstöd, som infördes 1931 och som medfört att islandsfisket före och efter det andra världskriget nått så betydande omfattning. Fullständigt meningslöst torde det vara att å riksstaten bibehålla ett anslag, som med hänsyn till sitt ringa belopp icke kan utnyttjas för det med anslaget avsedda ändamålet.

Det är visserligen tacknämligt, att departementschefen ställer i utsikt stöd åt islandsfisket i andra former, bland annat genom utsändande av ett bevakningsfartyg till stöd för de svenska fiskare, som bedriva fiske vid

Island. Det synes dock principiellt oriktigt, att detta i och för sig självklara stöd skall köpas till priset av väsentliga reduktioner av andra former för statsmakternas hjälpåtgärder för nämnda fiske.

Utifrån dessa synpunkter torde förestående anslag böra i riksstaten för budgetåret 1950/51 upptagas med det av fiskeristyrelsen med statens fiskeförsök föreslagna beloppet, 75 000 kronor.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta, att anslaget till Avsättning till fonden för befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten skall i riksstaten för budgetåret 1950/51 upptagas med ett belopp av 75 000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1950.

Ernst V. Staxäng.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.